

Ballada o człowieku z kwiatami

Słowa, muzyka i wykonanie: Krzysztof Daukszewicz

Metrum: 3/4

1. a E F C a E F C
 a E a E a E a E
 d a e a e a d a e a e a
 Zbierał człowiek na łące kwiaty pięknie pachnące,
 Kwiaty pięknie kwitnące zrywał człowiek na łące,
 Piękne kwiaty, hej, na łące, piękne kwiaty.
2. a E F C Najpierw były rumianki, białe jak śnieg jest biały,
 a E a E Człowiek stał wśród rumianków, człowiek biały był cały,
 d a e a e a Wśród rumianków, cały biały, wśród rumianków.
3. a E F C Druga łąka zielona, hej, zielona tam trawa,
 a E a E Człowiek rzucił rumianek, jął zielonym się stawać,
 d a e a e a Hej, zielonym, hej, się stawać, hej, zielonym.
4. a E F C Ach, cudowna jest zieleń, pięknie żyć wśród zieleni,
 a E a E Jednak nudzi się człowiek, życie pragnie odmienić,
 d a e a e a Hej, odmienić, życie pragnie, hej, odmienić.
5. a E F C Hej, zakwitły już maki, maki piękne czerwone,
 a E a E Hej, kuszące są maki, człowiek ruszył w ich stronę,
 d a e a e a Hej, w czerwone, ruszył w stronę, hej, w czerwone.
6. a E F C Maki zwiędły i zbladły, koniec ich jakże marny,
 a E a E Człowiek czerwień porzucił, żeby stanąć przy czarnym,
 d a e a e a Żeby stanąć, hej, przy czarnym, żeby stanąć.
7. a E F C Idzie człowiek po łące, zrywa kwiaty pachnące,
 a E a E Wypatrując na polu, spokojniejszych kolorów,
 d a e a e a Hej, kolorów, spokojniejszych, hej, kolorów.